

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

ตำบลโพธิ์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จ.ศรีสะเกษ

Factors Related to Alcohol Drinking behavior of juvenile in Pho subdistrict, Mueang Sisaket district, Sisaket province

พัชรินทร์ ยูพา^{1*} ศิวไล โพธิ์ชัย¹เวรกา วงษ์มณี¹¹คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา 99 หมู่ 6 ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง

จังหวัดศรีสะเกษ รหัสไปรษณีย์ 33000

E-mail : chutikarn_nanny@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทศนคติ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่อาศัยอยู่ในเขต ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 270 คน โดยการคำนวณประชากรจากสูตรของ Taro Yamane ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ใช้แบบประเมินปัญหาการดื่มสุรา (Alcohol use disorders identification test: AUDIT) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติวิเคราะห์ไควสแควร์ (Chi-square test) และสถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation : r)

ผลการศึกษา พบว่าพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย ระดับทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 69.4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การอยู่ร่วมกันของบิดามารดา บุคคลที่พักอาศัยอยู่ร่วมกัน อาชีพ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสมาชิกในครอบครัว ผู้ที่ชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม บุคคลที่เยาวชนร่วมสังสรรค์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของตัวอย่าง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ($r = .322, p < .000$)

คำสำคัญ: พฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เยาวชน

ABSTRACT

This research is a descriptive research. The objective is to study alcohol drinking behavior of youths. Factors related to alcohol drinking behavior among youths are Attitude towards drinking alcohol The samples were youth who lived in Pho district. Mueang Sisaket District SiSaket province, 270 people were obtained by calculating the population from the formula of Taro Yamane. Use a simple sample selection method. The instrument for data collection was a questionnaire using the Alcohol use disorders

identification test (AUDIT) Data were analyzed using descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation and Chi-square test and Pearson's Product-Moment Correlation: r)

The research found that the overall alcohol drinking behavior of the sample groups is at a low level. With an average of 1.39 and a standard deviation of .72. The level of attitude towards alcohol drinking of the sample group is at a moderate level (25 - 36 points), 188 people, representing 69.4%. The overall drinking behavior related to alcohol, sex, age, educational level Cohabitation of parents Persons living together in the alcohol drinking profession of a family member Persons persuading to drink alcohol Drinking alcohol from close friends Alcohol drinking experience What kind of alcohol to drink Party for students to drink alcohol Family Relations. Attitude towards alcohol drinking of samples Positively correlated with alcohol drinking behavior at the level of 0.01 ($r = .322, p < .000$)

Keywords: Drinking behavior. Alcohol drinking and Juveniles

บทนำ

ในปัจจุบันเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพที่สำคัญ ที่ทำให้เกิดโรคและการเจ็บป่วยมากกว่า 230 ชนิด ตามบัญชีจำแนกโรคและและปัญหาสุขภาพ (ICD-10) (สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563) ทั่วโลกมีผู้เสียชีวิตด้วยโรคและการบาดเจ็บที่เกี่ยวข้องจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประมาณ 3 ล้านคนต่อปีหรือคิดเป็นร้อยละ 5.3 หรือ 1 ใน 20 ของการเสียชีวิตทั้งหมดทั่วโลก ประเทศไทยมีการเสพติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุอันดับหนึ่งของการสูญเสีย ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 เป็นเครื่องมือในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจและช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน ปัจจุบันธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ทำการขยายตลาดไปอย่างรวดเร็ว มีช่องทางการสื่อสารหรือโฆษณาที่หลากหลายเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หน้าใหม่ ทำให้ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อายุ

น้อยลงเรื่อย ๆ พบว่าเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี มีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูง เพศชายมีอัตราการดื่มมากกว่าเพศหญิง 2 เท่า เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จึงทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มได้ง่ายกว่ากลุ่มอื่น (กรวรรณ บุชบง, 2557) เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มประชากรที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่ากลุ่มเยาวชนมีแนวโน้มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2556) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังส่งผลให้มีการเสียชีวิตอันดับต้นๆ ในประเทศไทย เช่น การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ การจราจร โรคหลอดเลือดสมอง มะเร็งตับ ติดสุรา และโรคซึมเศร้า (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554) รวมทั้งการใช้สารเสพติดประเภทอื่น ๆ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาทางด้านอาชญากรรมตามมาในสังคม (กรมสุขภาพจิต, 2554) การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร (World Health Organization, 2004) ทั้งนี้จากการสืบค้นผลการวิจัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตามกรอบแนวคิดของ Green, Kreuter ได้อธิบายถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น พบว่าทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน และสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Green LW. Kreuter MW, 1999) จากการศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่าจากการสำรวจของสำนักงานสถิติในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษในปี พ.ศ. 2544 – 2554 พบว่ากลุ่มเยาวชน 15 – 19 ปี พบเพศชายดื่มร้อยละ 44.7 เพศหญิงดื่มร้อยละ 4.8 นอกจากนี้จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี พ.ศ. 2544-2554 พบว่ากลุ่มเยาวชน 15-24 ปี มีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูง ซึ่งในปี พ.ศ. 2544 พบเพศชายดื่มร้อยละ 38.1 เพศหญิงร้อยละ 21.6 ในปี พ.ศ. 2547 พบเพศชายดื่มร้อยละ 41.3 เพศหญิง ร้อยละ 23.7 ปีพ.ศ. 2549 พบเพศชายดื่มร้อยละ 41.2 เพศหญิงร้อยละ 23.7 ปี พ.ศ. 2550 พบเพศชายดื่มร้อยละ 39.2 เพศหญิงร้อยละ 21.6 ปี พ.ศ. 2554 พบเพศชายดื่มร้อยละ 40 เพศหญิงร้อยละ 6.6 จากข้อมูลดังกล่าวเมื่อนำมาคำนวณสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระหว่างเพศหญิงต่อเพศชายพบว่า ปีพ.ศ.2544 เป็น 1: 1.76 ปี พ.ศ.2547 เป็น1: 1.77 ปี พ.ศ.2549 เป็น1: 1.74 ปี พ.ศ.2550 เป็น 1: 1.81 และปี พ.ศ.2554 เป็น 1: 6.06 ซึ่งเพศชายดื่มสูงกว่าปกติ เนื่องจากปี พ.ศ.2554 เป็นปีที่ประเทศไทยเกิดภาวะวิกฤติ มีเหตุการณ์มหาอุทกภัย ประชากรต้องเผชิญกับภาวะความสูญเสียทำให้เกิดความเครียดสูงนำไปสู่ภาวะติดสุราเรื้อรังและการใช้สารเสพติด จึงเกิดสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงเกินปกติ จากการสำรวจในปีพ.ศ. 2544 – 2550 ในเยาวชนอายุ 15 – 19 ปี ถึงแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประจำ พบว่าดื่มเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 4.6 ในปี พ.ศ. 2544 เป็นร้อยละ 8 ในปี พ.ศ. 2550 ส่วนอายุ 20 – 24 ปี เพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 15.7 ในปี พ.ศ. 2544 เป็นร้อยละ 21.6 ในปี พ.ศ. 2550 (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2556) เยาวชนเป็นวัยที่อายุอยู่ในช่วง 15-24 ปี ซึ่งกลุ่มเยาวชนนี้อยู่ในวัยเรียนประมาณระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับปริญญาตรีซึ่งเป็น กลุ่มที่มีความต้องการการเป็นอิสระชอบสนุก อยากรู้ อยากลอง

ชอบลองสิ่งใหม่ๆ และติดเพื่อน ดังนั้นถ้าเยาวชนคบกับกลุ่มเพื่อนที่ดี เขาก็จะมีแนวคิดที่ดีและถูกต้อง แต่ถ้าเข้ากับกลุ่มเพื่อนที่เป็นปัญหา ก็จะมีแนวโน้มไปตามกลุ่มที่มีปัญหา วัยรุ่นจึงมีโอกาสเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสูง ทั้งเรื่องพฤติกรรมดื้อรั้นต่อต้านผู้ใหญ่ การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ในการหาประสบการณ์ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด เป็นต้น (วิทยาการ เชียงกุล, 2552) กลุ่มเยาวชนจึงเป็นกลุ่มที่มักถูกชักจูงให้ทดลองบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสารเสพติดอย่างอื่นได้มากกว่าเพราะหากเยาวชนหลงผิดไปดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อาจทำให้เกิดปัญหาหรือผลกระทบตามมา มากมาย (บุญเสริม หุตะแพทย์ และคณะ, 2550) และเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นระยะเวลาเวลานาน มีผลให้เกิดอาการติดแอลกอฮอล์เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ได้และส่งผลเสียต่อสุขภาพตามมา

ด้วยสถานการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ตำบลโพธิ์ อำเภอมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย มีนิสัยดื้อรั้น ใจร้อน เอาแต่ใจตัวเอง อยากรู้ อยากลอง จึงมีปัญหาความขัดแย้ง อุบัติเหตุต่างๆ สูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ครอบครัว เศรษฐกิจและสังคมและงบประมาณของประเทศ จึงควรต้องค้นหาปัจจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอผลและดำเนินการปรับพัฒนาสาเหตุลดแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน
2. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนให้ความช่วยเหลือกลุ่มเยาวชนและหาแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนและสถานศึกษาต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่ม เยาวชนอายุ 15-24 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลโพธิ์ อำเภอมือง จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งมีเยาวชนทั้งหมดจำนวน 825 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 270 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งโครงร่างเพื่อขอรับการพิจารณา จริยธรรมวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมของมหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา พิจารณาให้ความเห็นชอบในการดำเนินงานวิจัยเมื่อผ่านการพิจารณา ทำการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเยาวชนอายุ 15 - 24 ปี ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งจะใช้เวลาไม่เกิน 30-45 นาที และการสัมภาษณ์ควรคำนึงถึงข้อจำกัด โดยให้เวลาผู้ตอบแบบสอบถามได้คิดไม่เร่งรีบ ใช้เทคนิคการถามซ้ำหรือทวนคำถาม เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจและเปลี่ยนคำพูดให้เข้าใจง่ายขึ้นและอยู่ในที่มีแสงสว่างเพียงพอ มีการตรวจสอบความถูกต้องและเข้าใจตรงกันระหว่างผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลที่ได้มาเก็บรวบรวม มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม SPSS ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากกลุ่มตัวอย่างจะถือเป็นความลับ และในการรวบรวมข้อมูลจะไม่ระบุชื่อหรือที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจะนำไปใช้ในประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น ส่วนผลการวิจัยจะ นำเสนอในภาพรวมเท่านั้น และจะทำลายข้อมูลเมื่อส่งรูปเล่มรายงานวิจัยและนำเสนอข้อมูลเสร็จสมบูรณ์

วิธีการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามทัศนคติต่อ

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแบบประเมินพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของเยาวชน

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้สถิติวิเคราะห์ ได้แก่ ไคร์สแควร์ (Chi-square test) และสถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation : r)

ผลการวิจัย

การวิจัยเชิงพรรณนาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนตำบลโพธิ์ อำเภอมือง จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างคือตัวแทนเยาวชน ตำบลโพธิ์ โดยการสุ่มแบบง่าย จำนวน 270 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูล 3 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และ แบบสอบถามทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญและทดสอบความเชื่อมั่น โดยใช้แบบประเมินปัญหาการดื่มสุรา (Alcohol use disorders identification test: AUDIT X) ของ WHO (2001) ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยโดยกรมสุขภาพจิต (2552) จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 แบบสอบถามทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของอนงค์ ดิษฐ์สังข์ (2550) จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามเท่ากับ .75 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและใช้สถิติวิเคราะห์ ได้แก่ ไคร์สแควร์ (Chi-square test) และสถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation : r) ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 มีอายุระหว่าง 21-24 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมาคือ 18-20 ปี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6

ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีปีที่ 1-5 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา คือ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4-6 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3

การอาศัยอยู่ร่วมกัน พบว่า ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 รองลงมาคือแยกกัน อยู่ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7

บุคคลที่พักอาศัยอยู่ร่วมกัน พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ร่วมกับบิดาและมารดา จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาคือ อื่นๆ เช่าหอพัก จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8

อาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาป.ตรี ปีที่ 1-5 จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา คือ นักเรียน ม.1-6 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสมาชิกในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ดื่ม จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 รองลงมาคือดื่มโดยผู้ที่ดื่มเป็นบิดา มารดา พี่น้อง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8

ผู้ที่ชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ที่ชักชวนคือเพื่อน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 รองลงมา คือดื่มด้วยตนเอง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท พบว่า ส่วนใหญ่ ไม่มีเพื่อนสนิทที่ดื่ม จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมา คือ มีเพื่อนสนิทที่ดื่ม จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1

ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ส่วนใหญ่พบว่า ไม่ดื่ม จำนวน 169 คน คิดเป็น

ร้อยละ 62.6 รองลงมาคือดื่มจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7

ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม ส่วนใหญ่พบว่าไม่ดื่ม จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาคือ ดื่มมากกว่า 1 ชนิด (ที่นิยมดื่ม คือ เบียร์ สุรา ไวน์) จำนวน 55 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.4

บุคคลที่นักเรียนร่วมสังสรรค์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่พบว่า ไม่ดื่ม จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาคือ ดื่มเป็นกลุ่มโดยดื่มกับเพื่อนและดื่มกับครอบครัว จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1

ความสัมพันธ์ในครอบครัว ส่วนใหญ่พบว่า มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมา คือระดับปานกลาง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามระดับความเสี่ยง

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มและประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามเกณฑ์การแบ่งระดับการดื่มสุราร้อยเพียงใด เวลาที่ดื่มสุราโดยทั่วไปแล้ว ดื่มประมาณเท่าไรต่อวันบ่อยครั้งเพียงใดที่ดื่มตั้งแต่ 6 ดื่มมาตรฐานขึ้นไปหรือเบียร์ 4 กระป๋องหรือ 2 ขวดใหญ่ขึ้นไปหรือเหล้าวิสกี้ 3 เป็นขึ้นไป ในช่วงหนึ่งปีที่แล้ว มีบ่อยครั้งเพียงไรที่พบว่าไม่สามารถหยุดดื่มได้ หากได้เริ่มดื่มไปแล้ว ในช่วงหนึ่งปีที่แล้ว มีบ่อยเพียงไรที่ได้ทำสิ่งที่ไม่ควรจะทำตามปกติเพราะมัวแต่ดื่มสุรา ในช่วงหนึ่งปีที่แล้ว มีบ่อยเพียงไรที่ต้องรีบดื่มสุราทันทีในตอนเช้าเพื่อจะได้นำเงินชีวิตตามปกติหรือถอนอาการเมาค้างจากการดื่มหนักในคืนที่ผ่านมา ในช่วงหนึ่งปีที่แล้ว มีบ่อยเพียงไรที่รู้สึกไม่ดี โกรธหรือเสียใจเนื่องจากได้ทำบางสิ่งบางอย่างลงไปเมื่อดื่มสุราเข้าไป ในหนึ่งปีที่แล้ว มีบ่อยเพียงไรที่ไม่สามารถจำได้ว่าเกิดอะไรขึ้นในคืนที่ผ่านมาเพราะว่าได้ดื่มสุราเข้าไป การที่ตนเองหรือคนอื่น เคยได้รับบาดเจ็บเป็นผลจากการดื่มสุรา และการเคยมีแพทย์หรือบุคลากรทาง

การแพทย์หรือเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้องแสดงความเป็นห่วงเป็นใยต่อการติ่มสุรา พบว่ามีพฤติกรรมกรรมการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์โดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .72 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ การติ่มสุร่าบ่อยเพียงใดอยู่ในระดับ น้อย รองลงมาคือเวลาที่ติ่มสุราโดยทั่วไปแล้ว ติ่มประมาณเท่าไรต่อวันอยู่ในระดับน้อย และ บ่อยครั้งเพียงใดที่ติ่มตั้งแต่ 6 ติ่มมาตรฐานขึ้นไป หรือเบียร์ 4 กระป๋องหรือ 2 ขวดใหญ่ขึ้นไปหรือเหล้าวิสกี้ 3 เป๊กขึ้นไป อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .81, .74 และ .68 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการติ่มและประสบการณ์การติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์

พฤติกรรมกรรมการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์ (ค่าคะแนน = 0 - 4)	$\bar{X}$	S.D.	แปรผล
1. การติ่มสุร่าบ่อยเพียงใด	.81	1.19	น้อย
2. เวลาที่ติ่มสุราโดยทั่วไปแล้ว ติ่มประมาณเท่าไรต่อวัน	.74	1.15	น้อย
3. บ่อยครั้งเพียงใดที่ติ่มตั้งแต่ 6 ติ่มมาตรฐานขึ้นไปหรือเบียร์ 4 กระป๋องหรือ 2 ขวดใหญ่ขึ้นไปหรือเหล้าวิสกี้ 3 เป๊กขึ้นไป	.68	1.12	น้อย
4. ในช่วงหนึ่งปีที่แล้ว มีบ่อยครั้งเพียงไรที่พบว่าไม่สามารถหยุดติ่มได้ หากได้เริ่มติ่มไปแล้ว	.44	.92	น้อย
5. ในช่วงหนึ่งปีที่แล้ว มีบ่อยเพียงไรที่ได้ทำสิ่งๆที่ควรจะทำตามปกติเพราะมัวแต่ติ่มสุรา	.35	.80	น้อย
6. ในช่วงหนึ่งปีที่แล้ว มีบ่อยเพียงไรที่ต้องรีบติ่มสุราทันทีในตอนเช้าเพื่อจะได้ดำเนินชีวิตตามปกติหรือถอนอาการเมาค้าง	.28	.70	น้อย

จากการติ่มหนักในคืนที่ผ่านมา

7. ในช่วงหนึ่งปีที่แล้ว มีบ่อยเพียงไรที่รู้สึกไม่ดี โกรธหรือเสียใจเนื่องจากได้ทำบางสิ่งบางอย่างลงไปเมื่อติ่มสุราเข้าไป	.41	.86	น้อย
8. ในหนึ่งปีที่แล้ว มีบ่อยเพียงใดที่ไม่สามารถจำได้ว่าเกิดอะไรขึ้นในคืนที่ผ่านมาเพราะว่าได้ติ่มสุราเข้าไป	.39	.79	น้อย
9. การที่ตนเองหรือคนอื่น เคยได้รับบาดเจ็บเป็นผลจากการติ่มสุรา	.32	.75	น้อย
10. การเคยมีแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์หรือเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้องแสดงความห่วงเป็นใยต่อการติ่มสุรา	.43	.94	น้อย
รวม	1.3	.72	น้อย

เมื่อประเมินพฤติกรรมกรรมการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์ตามระดับความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายจากการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์ตามแบบประเมิน AUDIT พบว่าระดับความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายจากการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์โดยรวม อยู่ที่ระดับสูงคือแบบมีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายน้อย (0-7 คะแนน) จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 รองลงมาคือแบบมีความเสี่ยง (8-15 คะแนน) จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และแบบติดสุรา (20-40 คะแนน) จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และแบบอันตราย (16-19 คะแนน) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของเยาวชนจำแนกตามระดับความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายจากการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์ (n = 270) Mean = 1.46, S.D. = .92

ระดับความเสี่ยงต่อการเกิด	จำนวน	ร้อยละ
อันตรายจาก	(n=270)	(100.0)
การตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์		
แบบมีความเสี่ยงต่อการเกิด	203	75.2
อันตรายน้อย (0.-7 คะแนน)		
แบบมีความเสี่ยง (8-15	29	10.7
คะแนน)		
แบบอันตราย (16-19 คะแนน)	17	6.3
แบบติดสุรา (20-40 คะแนน)	21	7.8
รวม	270	100

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์แบ่งระดับทัศนคติต่อการตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์ได้แก่ เป็นการแสดงความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวิธีแก้ไขปัญหาชีวิต ทำให้เกิดผลเสียต่อตัวเองและผู้อื่น ทำให้หายกลุ้มใจ ทำลายสุขภาพตัวเอง ทำให้มีเพื่อนมากขึ้น ช่วยสร้างความกล้าหาญ การซื้อมาตีมือทำให้สิ้นเปลืองเงินทอง ผู้หญิงตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์ได้เหมือนผู้ชาย ทำให้ดูเป็นเด็กเกร ไม่น่าคบ การตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์กับความเป็นลูกผู้ชาย และทำให้ผลการเรียนของนักเรียนต่ำลง พบว่าเยาวชนมีทัศนคติต่อการตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .52 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือทำลายสุขภาพตัวเองอยู่ในระดับปานกลาง การซื้อมาตีมือทำให้สิ้นเปลืองเงินทองในระดับปานกลาง ทำให้ดูเป็นเด็กเกร ไม่น่าคบในระดับปานกลาง ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนต่ำลง อยู่ในระดับปานกลาง และทำให้เกิดผลเสียต่อตัวเองและผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96, 2.96, 2.96, 2.96 และ 2.79 ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตอนที่ 3 แสดงระดับทัศนคติต่อการตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์โดย รวม

ตารางที่ 3 แสดงระดับทัศนคติต่อการตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์โดยรวม (n=270)

ทัศนคติต่อการตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์	$\bar{X}$	S.D.	แปร
1. เป็นการแสดงความเป็นผู้ใหญ่	1.93	1.24	น้อย
2. เป็นวิธีแก้ไขปัญหาชีวิต	1.93	1.24	น้อย
3. ทำให้เกิดผลเสียต่อตัวเองและผู้อื่น	2.79	.99	ปานกลาง
4. ทำให้หายกลุ้มใจ	1.93	1.24	น้อย
5. ทำลายสุขภาพตัวเอง	2.96	1.06	ปานกลาง
6. ทำให้มีเพื่อนมากขึ้น	1.93	1.24	น้อย
7. ช่วยสร้างความกล้าหาญ	1.93	1.24	น้อย
8. การซื้อมาตีมือทำให้สิ้นเปลืองเงินทอง	2.96	1.06	ปานกลาง
9. ผู้หญิงตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์ได้เหมือนผู้ชาย	1.69	.57	น้อย
10. ทำให้ดูเป็นเด็กเกร ไม่น่าคบ	2.96	1.06	ปานกลาง
11. การตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์กับความเป็นลูกผู้ชาย	1.93	1.24	น้อย
12. ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนต่ำลง	2.96	1.06	ปานกลาง
รวม	1.82	.52	น้อย

เมื่อประเมินระดับทัศนคติต่อการตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์เป็นระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย พบว่าส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ ต่อการ ตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง (25-36 คะแนน) จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาคืออยู่ในระดับน้อย (12-24 คะแนน) จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และอยู่ใน ระดับมาก (37-48 คะแนน) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตามระดับทัศนคติต่อการตีมือเครื่องตีแอลกอฮอล์

ระดับของตัวแปรต้น	จำนวน (n=270)	ร้อยละ (100.0)
ระดับมาก (37 – 48 คะแนน)	17	6.3
ระดับปานกลาง (25 – 36 คะแนน)	188	69.6
ระดับน้อย (12 – 24 คะแนน)	65	24.1
รวม	270	100

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการตีพิมพ์เครื่อง ตีพิมพ์แอลกอฮอล์กับพฤติกรรมการตีพิมพ์ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้การวิเคราะห์

ปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์กับพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ใช้การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ข้อมูลมีการแจกแบบปกติและมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงและข้อมูลแต่ละชุดมีความเป็นอิสระต่อกัน โดยผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ($r = .322$, $p < .00$) รายละเอียดดังตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์กับพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร N=270	พฤติกรรม การตีพิมพ์ เครื่องตีพิมพ์ แอลกอฮอล์	ทัศนคติต่อ การตีพิมพ์ เครื่องตีพิมพ์ แอลกอฮอล์
พฤติกรรมการตีพิมพ์ เครื่องตีพิมพ์	1	

แอลกอฮอล์		
ทัศนคติต่อการตีพิมพ์	.322**	1
เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .72
2. ทัศนคติต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .52
3. พฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์โดยรวม มีความสัมพันธ์กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษาการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา บุคคลที่พำนักอาศัยอยู่ร่วมกัน อาชีพ การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของสมาชิกในครอบครัว ผู้ที่ชักชวนให้ตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท ประสบการณ์การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ชนิดของเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ที่ตีพิมพ์ บุคคลที่นักเรียนร่วมสังสรรค์ตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว
4. ทัศนคติต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ($r = .322$, $p < .000$)

อภิปรายผล

การศึกษาพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของเยาวชนตำบลโพธิ์ อำเภอมะนัง จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัย อภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. พฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .72 ระดับความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับสูง คือแบบมีความ

เสี่ยงต่อการเกิดอันตราย น้อย (0-7 คะแนน) จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 รองลงมาคือแบบมีความเสี่ยง (8-15 คะแนน) จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และแบบติดสุรา (20-40 คะแนน) จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และแบบอันตราย (16 -19 คะแนน) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 สอดคล้องกับผลการวิจัยของชีวฮวย แซ่ลี้ม, กนกพร หมู่พยัคฆ์ และนันทวัน สุวรรณรูป (2560) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนวัยรุ่นตัวอย่าง ยังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 29.1 ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 70.9 ในจำนวนนี้เคยดื่มแต่เลิกดื่มแล้วร้อยละ 10 โดยพบว่าวัยรุ่นตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบมีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายน้อย ร้อยละ 93.7 มีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์แบบมีความเสี่ยงร้อยละ 2.7 แบบอันตรายและ แบบติดสุรารวมร้อยละ 3.6 (ชีวฮวย แซ่ลี้ม, กนกพร หมู่พยัคฆ์ และนันทวัน สุวรรณรูป, 2558)

2. ทักษะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 สอดคล้องกับผลการวิจัยของปริมา วงษ์ขุ่ม (2557) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตภาคปกติ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่านิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวม อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลางและเมื่อพิจารณาทัศนคติเป็นรายด้าน พบว่าด้านสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต และทรัพย์สิน ด้านค่านิยมของสังคมโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาทัศนคติเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีทัศนคติเหมาะสมมากคือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนของคุณเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมและด้านปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง เมื่อ

พิจารณาทัศนคติเป็นรายข้อ เห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาชีวิตแต่อย่างใด (ปริมา วงษ์ขุ่ม, 2557)

3. ทักษะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของตัวอย่าง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ($r = .322$, $p < .000$) จากปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น สามารถอธิบายความเกี่ยวพันกันของปัจจัยต่างๆ ตามแนวคิดของ PRECEDE Framework ของ Green and Kreuter (1999) ได้ดังนี้ตัวอย่างนักเรียน ถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ไม่ดี ทำลายสุขภาพตนเอง ทำให้สิ้นเปลืองเงินทอง ผลการเรียนไม่ดี ก็จะไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือดื่มเพียงเล็กน้อย ในทางตรงกันข้ามหากตัวอย่างนักเรียนมีทัศนคติว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ดี การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องไม่เสียหาย ดื่มแล้วทำให้มีเพื่อนมากขึ้น แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย ผู้หญิงก็สามารถดื่มได้เช่นเดียวกับผู้ชาย การดื่มทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น ทำให้รู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่ ตัวอย่างก็เลือกที่จะดื่มในปริมาณมากหรือบ่อย ตามความต้องการหรือตามโอกาสที่เอื้อต่อการดื่ม สอดคล้องกับการศึกษาของ Gibson (2000) ได้อธิบายว่าความรู้ ทักษะ การรับรู้ความเชื่อจะเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยทัศนคติ เป็นโครงสร้าง หลักของบุคลิกภาพ ที่ส่งผลต่อความรู้สึกต่อความรู้ที่เกิดจากการรับรู้และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งของหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แล้วแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา (Gibson, J.L., 2000) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ศึกษาในนักเรียนของคุชกู แสงคา (2552) ที่ศึกษาในวัยรุ่นพบว่า ทัศนคติ มีความสัมพันธ์ทางลบกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อธิบายได้ว่าตัวอย่างนักเรียนที่มีทัศนคติที่ดี เหมาะสมและรับรู้ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต้องการมีผลให้นักเรียนไม่ดื่มหรือดื่มน้อย ในขั้นที่เสี่ยงต่อการเกิด

อันตรายจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์อยู่ในระดับน้อย ในทางตรงกันข้ามหากนักเรียนที่มีความคิดเห็นเชิงบวกเกี่ยวกับเครื่องตีแอลกอฮอล์มองว่าเครื่องตีแอลกอฮอล์ไม่ใช่สิ่งเสพติด หรือเป็นเครื่องตีที่ไม่มีอันตรายร้ายแรงอะไร มีผลให้นักเรียนตีมากในชั้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์อยู่ในระดับมาก (ดุชฎี แสงคำ, 2552)

ข้อเสนอแนะ

1. สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรม อบรมรณรงค์ให้ความรู้กับนักเรียนทุกคน ให้เกิดการรับรู้ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ และรณรงค์ให้มีการสวมหมวกกัน น็อค

2. ควรประสานงานกับผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นองค์การบริหารส่วนตำบล สถานีตำรวจ เพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินการตามกฎหมาย กฎระเบียบอย่างเคร่งครัดในการเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องตีแอลกอฮอล์ ห้ามจำหน่ายเครื่อง ตีแอลกอฮอล์ ให้แก่เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี การลด ละ เลิกในเทศกาลสำคัญต่าง ๆ

3. ควรมีการจัดการบำบัด ในรายที่ตีแบบอันตราย ให้คำปรึกษาให้คำแนะนำและจูงใจให้เกิดการปรับเปลี่ยนเพื่อลดพฤติ กรรมการตี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. พัฒนารูปแบบของโปรแกรมเพื่อป้องกันหรือลดพฤติกรรมการตีในแต่ละระดับความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายจากการตีทั้ง 4 กลุ่ม

2. ศึกษาถึงปัจจัยทำนายพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่นอื่น เช่นกลุ่มนักเรียน ประถมศึกษา ทั้งที่อยู่ในระบบการศึกษาและนอกกลุ่ม เพื่อจะได้แนวทางป้องกันการตีในกลุ่มวัยรุ่นแต่ละกลุ่มที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. (2554). รายงานประจำปี กรมสุขภาพจิตปีงบประมาณ 2554. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

กรวรรณ บุชบง. (2557). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ของนิสิตสาขาสุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขต บางเขน. การศึกษาปัญหาพิเศษคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชีวิฮวย แซ่ลิ้ม, กนกพร หมูพยัคฆ์ และนันทวัน สุวรรณรูป. (2558). ศึกษาพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น.วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ดุชฎี แสงคำ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอำเภอ ลำดวน จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต. คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

บุญเสริม หุตะแพทย์, ชินรัตน์ สมสืบ, ประกายรัตน์ภทรธิติ, สุพร ฐิยานสลายน และกุลกานต์ อภิวัฒน์ลังการ. (2550). การวิจัยพฤติ กรรมการตีสุราของเยาวชนไทย : การสำรวจองค์ความรู้สถาน การณ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.

ปวีณา วงษ์ช่อม. (2557). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของนิสิตภาคปศุศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี. มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิทยากร เชียงกุล. 2552. จิตวิทยาวัยรุ่น : ก้าวข้ามปัญหาและพัฒนาศักยภาพด้านบวก.กรุงเทพฯ: วิทยุชุมชน.

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2556). รายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด

พ.ศ.2554. กรุงเทพฯ : บริษัท เดอะกราฟิโกซิสเต็มส์ จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563). ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เพื่อสนับสนุนการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. กรุงเทพมหานคร : นิตาโพล.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2554). การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากรพ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

Gibson, J.L. 2000. Organization Behavior (7th ed). Boston : Irwin.

Green LW. Kreuter MW. Health promotion planning an educational and ecological approach. 3rd ed. California : Mayfield; 1999.

World Health Organization. 2004. **Global status report on alcohol 2004**. Retrieved January 28, 2014, (Online) Available from:http://who.int/substance_abuse/publications/global_status_report_2004_overview.pdf